

Р Е Ш Е Н И Е

№ 76

гр. София, 27.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, Второ наказателно отделение, в публично заседание на десети юни през две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Кънчева

ЧЛЕНОВЕ: 1. Биляна Чочева

2. Жанина Начева

при секретаря Н. Такева в присъствието на прокурора Атанасова изслуша докладваното от съдия Ж. Начева наказателно дело № 210 по описа за 2020 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационното производство е образувано по протест на прокурор от Софийска апелативна прокуратура против решение № 17 от 14.01.2020 г. на Софийския апелативен съд по в. н. о. х. д. № 1236/2019 г.

Протестът се позовава на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1-2 НПК. Твърди се, че съдът с допуснал нарушения на принципите по чл. 13 и чл. 14 НПК в процесуалната си дейност по анализа и оценката на доказателствата, което е довело до погрешни изводи относно деянията, извършени от подсъдимите; вътрешното си убеждение е формирал при непълен и превратен анализ на доказателствената съвкупност; неправилно е отказал да кредитира показанията на св. К., св. Ц. и св. Д. за извършената ревизия на „Б.“ Е.; без убедителни мотиви е отказал да уважи искането за разпит на К. Л. и М. Д. в качеството на свидетели; не обсъдил изложеното в заключението на вещите лица от повторната комплексна съдебно-икономическа експертиза, че счетоводните операции, отразяващи погасяване на задължения по заеми/кредити, отпуснати от „Б.“ Е. на „И. м. - К. К.“ Е. не са били обосновани и за дружеството са възниквали загуби; не е извършил анализ на движението на счетоводните касови наличности, което ако е направил, би довело до различен извод относно това дали дадените заеми/кредити са били възстановени. Направено е искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане.

В съдебно заседание прокурорът от Върховна касационна прокуратура не поддържа протеста.

Всеки от защитниците на подсъдимите (адв. Н., адв. С. и адв. Б.) намират, че протестът е неоснователен и настояват решението да бъде оставено в сила.

Върховният касационен съд, след като обсъди доводите в протеста, съображенията на страните и извърши проверка на атакувания съдебен акт в пределите на чл. 347, ал. 1 от НПК, намери следното:

С присъда от 16.05.2019 г. на Софийския градски съд по н. о. х. д. № 2684/2015 г. подсъдимият С. Н. Б. е признат за невинен в това, през периода от 5.11.2007 г. до 20.08.2010 г. в [населено място], при условията на продължавано престъпление, след предварителен сговор с П. Т. М. и А. А. И., в качеството си на длъжностно лице да е присвоил чужди пари -сумата от 1 860 000 лева, собственост на „Б.“ Е., поверени му да ги пази и управлява, като присвояването е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай и за улесняването му е било извършено друго престъпление -по чл. 220. ал. 1 НК. поради което и на основание чл. 304 НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

Подсъдимата П. Т. М. е призната за невинна в това, през периода от 5.11.2007 г. до 20.08.2010 г. в [населено място], при условията на продължавано престъпление, след предварителен сговор със С. Н. Б. и А. А. И., в качеството си на длъжностно лице да е присвоила чужди пари - сумата от 1 860 000 лева, собственост на „Б.“ Е., връчени в това й качество, като присвояването е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, поради което и на основание чл. 304 НПК е оправдана по повдигнатото й обвинение за престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1. т. 2 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

Подсъдимият А. А. И. е признат за невинен в това, през периода от 5.11.2007 г. до 20.08.2010 г. в [населено място], при условията на продължавано престъпление, след предварителен сговор със С. Н. Б. и П. Т. М., в качеството си на длъжностно лице да е присвоила чужди пари - сумата от 1 860 000 лева, собственост на „Б.“ Е., връчени в това му качество, като присвояването е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, поради което и на основание чл. 304 НПК е оправдан по повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 2 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

С решение № 17 от 14.01.2020 г. на Софийския апелативен съд по в. н. о. х. д. № 1236/2019 г. присъдата е потвърдена.

Касационният протест е неоснователен.

Оплакванията на прокурора, че съдът не е съблюдавал принципните изисквания по чл. 13 и чл. 14 НПК се конкретизират с доводите, че съдът без убедителни мотиви е отказал да кредитира показанията на св. К., св. Ц. и св. Д. и да уважи искането за разпит на свидетели; не е обсъдил заключението на вещите лица от повторната комплексна съдебно-икономическа експертиза; не е извършил анализ на движението на счетоводните касови наличности.

Мотивите позволяват на Върховния касационен съд да се убеди, че въззивният съд стриктно е изпълнил процесуалното си задължение да извърши самостоятелен анализ и оценка на доказателствените материали поотделно и в

съвкупност. Подробно е обсъдил показанията на св. К., св. Ц. и св. Д. съотнесени помежду си и с останалите доказателствени източници според тяхната логическа зависимост. Съображението, които прокурорът противопоставя за неправилна оценка на свидетелските показания, не подлежи на касационен контрол в рамките на настоящото производство.

В съответствие с принципа по чл. 14 НПК Софийският апелативен съд внимателно е анализирал експертизите, преценил е тяхното значение и ясно е посочил експертните изводи, които поставя в основата на решението си. Не е пренебрегнал изискването по чл. 154, ал. 2 НПК да представи достатъчно изчерпателни съображения, поради които счита, че следва да отхвърли приложената по делото експертиза от досъдебното производство (л. 23-24).

Софийският апелативен съд не може да бъде упрекван и в произволен отказ да уважи направено от прокурора искане за разпит на свидетели. Искането съдът е отхвърлил с надлежни съображения, изведени от материалите по делото.

Няма основание да се подкрепи и изложеното в протеста, че Софийският апелативен съд бил пропуснал да анализира движението на счетоводните касови наличности, респ. обратното могло да доведе до различен извод относно това дали дадените заеми/кредити са били възстановени. По същината си е наведен доводът, че съдът би обосновал други фактически констатации по делото. Следователно, изтъкнато е оплакване за необоснованост на приетите за установени по делото фактически положения, в частност, че сумите по договорите са били върнати в цялост (л. 23 от мотивите). Необосноваността не е касационно основание за отмяна на решението. В протеста се съдържа и твърдение за превратно тълкуване на доказателствата. Прокурорът обаче не посочва кои са фактическите данни от доказателствените материали, които са били възприети от съда превратно, в различие от техния действителен смисъл и съдържание, или доказателства, които не са се съдържали в доказателствените средства, но са послужили при изграждане на вътрешното съдийско убеждение. Отсъствието на необходимата конкретика не позволява оплакването да бъде въобще проверено.

Ето защо, като се е произнесъл в рамките на фактическите положения, установени без съществено процесуално нарушение, Софийският апелативен съд законосъобразно е потвърдил присъдата на първоинстанционния съд за оправдаването на подсъдимите. Протестът е неоснователен, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения Върховният касационен съд, на основание чл. 354, ал. 1, т. 1 НПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 17 от 14.01.2020 г. на Софийския апелативен съд по в. н. о. х. д. № 1236/2019 г.

Настоящото решение не подлежи на обжалване.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ:**